

Abonamentul pe un an 6 lei
In străinătate plus porto.

ANUNCIURI DUPĂ INVOIALĂ

Cine primește două numere consecutive se consideră ca abonat

ABONAMENTELE SE PLĂTESC ÎNAINTE

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA
Bârlad, Tipografia G. V. Munteanu

SCRISORILE NEFRANCATE SE REFUZA

10 BAN EKIPARUL

VOCEA TUTOVEI

Organ Naționalist-democrat

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Apare în fie-care Duminică

CE ESTE NAȚIONALISMUL?

Sînt mulți cari se zic naționaliști fără a-și da seamă că naționalismul e și o doctrină, pe care, dacă ai înțeles-o odată, n'o poți părăsi, căci nu există argumente care s'o poată distruge. Sînt mulți cari nu-și închipue că naționalismul e și un fel deosebit de a înțelege și judeca toate problemele curente ale vieții noastre, și politice, și economice, și culturale, că el, în sfârșit, date fiind împrejurările de la noi în acest moment—nevoia prefacerii tuturor lucrurilor pe o bază de realitate care să ni fie proprie și să oglindească firea noastră,—că el, deci, este, în același timp, și o notă morală.

Astfel naționalismul nu se poate compara cu celelalte „nuanțe” politice, adică firme de tarabă sau vechi rubrici istorice care se mai pot ceti la noi acolo unde se adună oamenii, supt cuvînt de a face politică, dar de fapt pentru a-și satisface, într'o măsură cît se poate mai mare, deosebitele interese materiale.

„Liberalismul” nu se poate defini, și vechea lui definiție: a da libertăți publice poporului și a i le asigura, nu mai are nici o valoare atunci cînd nimeni nu mai amenință aceste libertăți. Un program liberal poate cuprinde un număr de expediente sau desiderate sentimentale, dar el nu e vrednic de numele program. Dacă vă uitați bine, n'avem a face cu reforme a căror enunțare să resulte în chip firesc dintr'o dezvoltare neconținută a partidului însuși, ci cu măsuri pe care le impune opinia publică revoltată sau actele de desperare ale unei clase sociale nenorocite.

Unii dintre liberali țin la tradiție; alții se gîndesc la nevoile lor, mici și mari, și lumea, care gîcește uimitor de bine și prinde din cuvintele ce se aruncă împotriva unui partid numai pe calea care se potrivesc, zice celor d'întăiu: pașoptiști, pentru acel 1848 care e pentru mulți, nu o piatră de amintire, ci o piatră de

mormînt, iar celorlalți: colectiviști, pentru că s'au strâns, oameni de toate felurile și cu toate părerile—pe lângă cei mulți fără nici o părere—, de la autoritarul domn Sturdza până la socialistii cari au rămas mai socialiști,—un roi de muște care nu fac miere, dar o mîncă.

Conservatorii bătrîni, nobili nu represintă nici ei o doctrină, și de aceia nici n'au ce formulă într'un program. Sînt rămășițele unei clase pe care a biruit-o timpul, fiindcă n'a știut să ție pas cu dînsul, ci, părăsind rostul ei vechiu de muncă, n'a mai putut pune muncă în serviciul unui rost nou. Și iarăși lumea știe ce vorbește cînd, fără să voiască a-i supăra, le aruncă epitetul de boeri și ciocoi—boer un Cantacuzino, boerinaș un Lahovari sau Carp, ciocoi toți cei de speța d-lui Tache Ionescu,—conservatori-democrați, ceia ce înseamnă conservatori din sub-sol, cu scară separată.

Aceștia, părăsind serviciul, în felul cum se părăsește totdeauna de oameni ca aceștia, n'au decît să-și zică între ei și prin toate cuvîntările și scrisorile lor: conservatori-democrați; lumea-i știe că sînt tachiști, oamenii d-lui Ionescu Tache, care azi nu mai e omul nimănui și-și poartă „libertatea” cu același sgomot cu care o purtau la 1848 a nume liberali smoliți la față în Craiova revoluționară. D. Ionescu are principii și programe: toate principiile și toate programele, ceia ce înseamnă ceva mai puțin decît niciun principiu și niciun program.

Mai asemenea cu socialismul, nu atît în punctul de plecare, nici mai ales în tendința sa în felul sentimentelor ce trezește, ci în puterea credinții și înălțarea idealistă, e naționalismul.

El nu admite urmărirea de acei cari-l îmbrățișează, a unor ținte personale, de cîștig sau de ambiție, fie și pe căile prevazute de lege și admise, nu numai de îngăduitoarea noastră morală, ci chiar de morala cea mai strictă. Din potrivă

el cere, pentru momente așa de mari ca acestea de astăzi, cînd e vorba de adevărata întemeiere a unei țeri și de cea d'întăiu unire, măcar în suflute, a unui neam, desăvîrșita abdicare a egoismului (ca și în socialism). Legătura e a ceea și tendința de jertfa, și nu un avînt de o potrivă către bunurile vieții.

El nu e instinctiv și nu are niciun caracter de clasă: în rîndurile noastre, peste care nu flutură alt steag decît al țării și nației, își află locul, și trebuie să-și l aibă, reprezentanții tuturor claselor ce alcătuiesc neamul nostru, fiecare însă cu pregătirea sufletească trebuitoare și cu înțelegerea scopului comun. Nu vom „mitralia canalii” și nu vom da foc coșarelor cu grîne, de și vom avea mai multă iertare pentru acel ce răzbuună suferința decît pentru acel ce adauge la exploatarea cea mai nerușinată, cruzimea cea mai obraznică.

Naționaliștii adevărați sînt un număr de oameni cu înțelegere, conștiință, hărnicie și caracter, cari-și dau seamă că un neam e o frînță organică, un fapt viu al lumii, care poate să fie ori să nu fie, să se ivească sau să moară, dar nu se poate prefăce în altă faptură organică. Și, așa fiind, el nu e chemat la altceva decît la dezvoltarea sa în folosul civilizației universale, care răspîndește asupra oamenilor lumină și fericire. Iar acei cari sînt, printr'o fericită potrivire de împrejurări, în stare a-l conduce, trebuie să-și poată îndeplini, prin virtute și patriotizm, funcția superioară de a servi scopurile naționale firești. Puterea lor nu este și nu poate fi ceva care să decurgă din vre-o teorie de metafizică politică, ci, potrivit cu simpla, dar puternica fizică politică, ea vine de la numărul și însemnătatea rădăcinilor împlântate în acel sol național, în acea brazdă a neamului, care singură poate da energia trebuitoare.

Anteu odinioară datorită puterea sa pămîntului-părinte, care-l întăria de cîte ori, în

trînta sa cu dușmanul, se atîngea de dînsul. De el nu ne despărțim însă noi nicodată și lasăm ca zmeii să se bată în voia lor, furtunoși prin vîsduhuri, care sînt lăcașul lor firesc, al dalurilor. Aici sîntem; cugetăm, simțim și lucrăm pentru cele de aici, pe care le știm mai mult decît ceilalți și totuși le studiem mai stăruitor decît ei. E simplu, dar solid și rodnic.

Potrivit cu aceste credințe înaintăm, cîștigînd un teren pe care ni l pregătește realitatea organică în mersul ei firesc, și avem pentru prietenii doar zîmbetul trecător pe care la asalt, un camarad îl aruncă celuilalt, pentru dușmani armate carate, pentru falșii prieteni dispreț, iar pentru trădătorul care pune căciula'n băș și trece în alt lagăr, cea mai asolută indiferență.

(Neamul Românesc) N. Iorga

INȘTIINTĂRE

Mar mulți profesori au luat hotărîrea de a lua cursuri de vacanță la Vălenii-de-Munte.

Ele vor începe la 1-iulie și vor ținea pînă la 15-iulie Septembrie.

Iată numele profesorilor și materiile ce vor face.

N. Iorga: Istoria românilor și Istoria literaturii românești.

Gh. M. Murgoci: Geografia României.

N. Dobrescu: Istoria Bisericii românești.

Șt. Bogdan: Economia națională românească.

V. Bogia: Istoria literaturii moderne.

Al. Expedatu: Din Istoria Românilor.

Alte cursuri și lecțiuni se vor anunța la timp.

Cursurile vor începe numai dacă pînă la 15 Iunie se vor anunța cel puțin 50 de ascultători.

Pentru gădărire și hrană se vor căuta cele mai bune condiții de estinătate.

Vălenii sînt și o stație de aer în apropierea unor însemnate regiuni istorice; se pot organiza excursii.

Adesiunile se fac cunoscut la redacția noastră.

N. B. Aceste cursuri n'au nici o legătură cu cursurile oficiale din Iași.

(Neamul Românesc).

